

fat paa hele vor Ekspropriationslovgivning. Borgerskabet er udsat for alt for store Vilkaarligheder, ved at Staten, saaledes som vi sidst saa det, da der blev eksproprieret Arealer til Lufthavnen, slaar ned paa en Kreds af Borgere og tager sig selv til Rette. Der er dog vel ingen, der vil paastaa, at man lægger Værdien i Handel og Vandel til Grund for de Dispositioner, som Taksationskommissionen foretager. Hvis en Plakat som den af det ærede Medlem omtalte skulde hjemle en saadan Ret, tror jeg, det er paa allerhøjeste Tid, at man giver saadanne forurettede Borgere Adgang til at faa deres Sag paadømt ved Landets højeste Ret.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch var inde paa Spørgsmaalet om Sølvgadens Kaserne, hvorvidt man skulde sælge Garnisonssygehus o. s. v. Der er et andet Spørgsmaal vedrørende Sølvgadens Kaserne, der gør sig gældende. Denne Kaserne rangerer vist blandt de fredede Bygninger, og der maa vel derfor lægges en Klausul paa denne Bygning, saaledes at den ikke kan forandres, i hvert Fald i sit Ydre. Efter min Mening vilde det rigtigste være, at Københavns Kommune fik Adgang til at indrette denne Kaserne til Beboelsesbrug. Der ligger de store Depoter, Sygehus, Stalde o. s. v., og det er vel Meningen, at disse Depoter fremdeles skal blive liggende. Men selve Kasernebygningerne maa kunne indrettes til Afhjælpning af Bolignøden.

En anden af de Kaserne, der er Tale om at afhænde, er Garderkasernen. Den store Eksercerplads, der ligger bag denne Kaserne ind mod Rosenborg Have, bør ikke sælges til Bebyggelse. Vi har ikke for mange Parker inde i den gamle Del af Byen, saa jeg tror, man burde bevare den som det Anlæg, den i tidligere Tid har været, muligvis som et Led i Rosenborg Have, og saa, naar en Gang den danske Stat bliver velhavende nok dertil, nedbryde de Kasernebygninger, som ikke virker flatterende paa Parken. Ogsaa Garderkasernen vil vel midlertidigt kunne indrettes til Beboelse for husvilde.

Hvis det er ubetinget nødvendigt at oprette nye Kaserne og nye Øvelsespladser, hvad jeg nok kan skønne det for en Del maa være i Sønderjylland, er det mit Partis Opfattelse, at man maa gaa yderst økonomisk til Værks, binde det mindst mulige i saadanne Etablissementer, eventuelt for en Tid forsøge sig med privat Indkvartering. Det er, som Samfundet er stillet, uforvarsligt at anvende store Kapitaler paa at bygge nye militære Etablissementer, der, som vi

har set og let atter vil komme til at se, kun bliver staaende nogle ganske faa Aar og saa bliver udrangeret som ubrugelige, fordi man saa finder paa at etablere Kaserne i andre Byer. Det bør ikke finde Sted i en Tid, hvor Skatteydernes økonomiske Evne er spændt saa haardt for som nu. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen vil gøre sin Indflydelse gældende i Retning af, at man forsøger at faa denne Forsvarsordning ført ud i Livet, uden at man behøver Kaserneordningen gennemført til det yderste. At man f. Eks. skulde behøve at omlægge de sjællandske Garnisoner saaledes, at Sandved- og Høveltelejrene maaske ikke bliver nødvendige, kan jeg ikke tænke mig. Den yderste Økonomi maa man vise for ikke at lægge større økonomiske Byrder paa Befolkningen end højst nødvendigt. Det er mit Partis Grund til fremdeles, ogsaa ved denne Behandling, at stemme imod dette Lovforslag.

Forsvarsministeren (Brosen): Skønt der er flere Talere indtegnet, ønsker jeg allerede paa dette Tidspunkt af Forhandlingen, hvor Ordførerne for de forskellige Partier har talt, at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de faldne Udtalelser. Jeg begynder da med at udtale en Tak til den ærede Ordfører for Partiet Venstre (I. A. Hansen) og den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pürschel) for deres velvillige Udtalelser. Jeg havde ventet den Holdning fra deres Side, og jeg har absolut det Haab, hvad jeg allerede udtalte ved Finanslovens første Behandling, at vi uden større Tøven skal kunne gennemføre det foreliggende Lovforslag. Det er nemlig efter min Mening, som det allerede er udtalt, et Led i hele den samlede Forsvarsplan, og det er en given Sag, at man ikke kan rive et Led ud og mene, at den øvrige Plan kan benyttes.

Der er naturligvis heller ingen indenfor de to Oppositionspartier, der tror, at det kan lade sig gøre, men man maa beundre Oppositionens Udholdenhed til, saa længe det overhovedet er muligt, at gøre Modstand imod, at den Forsvarsplan, der blev gennemført for nogle faa Maaneder siden, træder ud i Livet. Der er ført evindelige Forhandlinger om dette Spørgsmaal, og jeg synes vanskelig, man kan tænke sig, at Sagen trænger til nøjere Undersøgelse, naar man erindrer, hvorledes den er behandlet i Kommissionen og i Rigsdagen. Oppositionen burde forstaa, at Tiden nu er